

Snapsurin, kenningin og okkara dupultmoralur

FØROYINGAR skara ikki framúr vanligu europearum á mongum økjum. Vit kunnu væl samanberast við tann betra partin av vestarheiminum, tá tað snýr seg um hogan livifót. Ongin svøltar her á landi, uttan av egnum huga. Okkara samfelag er á høgum støði, samferðslan er vælútbygd, heilsuverkið riggar sum heild væl.

VIT ERU vælbjargaði í man-gar mátar. Vanligi føroyingurin býr eisini hampuliga væl. Ongin býr í lekaplágaðum kroysum, uttan av egnum huga. Vit eru vælbjargaði og meinigi føroyingurin livir longur, enn flest okkara skyldmenn av mannaættini, her á knøttinum. Miðalaldurin í Føroyum er fyri menn umleið 72 ár, kvinnurnar eru seigari, tær gerast í meðal 79 ára gamlar.

MEN EITT met eiga før-

oyingar, og um tú leitar við lykt, so verður ilt at finna tess lika í øllum heiminum. Og tað er metið í dupultmoral, tá tað snýr seg um rúsdrekka-lógina.

FØROYINGUM dáma eisini ein lítlan. Føroyingum dáma at drekka sær eina kenning, tó ikki allir, men ein stórir partur av føroyinginum vil hava eina kenning av og á. Sum so er einki bein í hesum. Vit kunnu bestilla okkum ein kassa av brennivíni úr Danmark. Vit kunnu bileggja okkum øl úr Føroyum. Vit kunnu gerast limir í einum ølklubba. Vit kunnu fáa hendur á sprutti nær tað skal vera. Men skal hetta gerast á regluligan hátt, so er tvørligt.

LANDSTÝRISMAÐURIN Marita Petersen hevur sett sær fyrri at fáa broytt rúsdrekka-lógina. Og vit rokna við, at hon megnar hetta áðrenn hetta landstýrisskeiðið er at endað komið.

TAÐ ER heilt burturvið, at brennivínsølur í Danmark skulu vinna tjúkt av peningi uppá brennivín til Føroya, tá onkur føroyskur stovnur, eitt nú postverkið eins væl kundi fingið eina einkarsølu um

hendi.

VIT HAVA eina gjøgnum-gataða rúsdrekka-lóg, sum á mangan hátt ger ein tystan føroying hálvavegna krimi-nellan, skal hann hava ein lítlan og ikki gongur vanliga vegin gjøgnum Kattrup. Hamar o.s.v. og til tíðir manninkandi túrin við flammigokassanum út av aftur posthúsum.

BROYTINGIN í rúsdrekka-lógini má gerast soleiðis, at ein og hvør myndugur kann fara á eina einkarsølu og keypa eina flösku ella tvær, tá hann hevur brúk fyri henni. Hendan einkarsøla skal ikki bert liggja í Havn, men á øllum størri post-húsum í landinum.

STÓÐ EIN dagin í eini bíðirøð við eitt kassaapparat í einum handli í Havnini. Frammanfyri stóð ein maður. Hann hevði lagt fyra eskur við barberspritti á flutningsbandið. Hvør flöska kostaði 57.80 oyru. Hetta var nóg mikið til dagsins kenning. Var nakar munur, um hann fór á eina einkarsølu og keypti eina erliga flösku av brennivíni?

TAÐ ER lítil ivi um, at tey "longu tórni" høvdu fækkað um tær vanligu 12 flöskurnar,

sum loystar í mongum fòrum verða út hvønn ársfjórðingin, høvdu verið býttar um við eina, tvær ella tríggjar flöskur, tá tostin av og á ger vart við seg.

VIT FÁA ikki fleiri "drank-arar" um vit fáa eina einkar-sølu, tí sum sagt, tú kann fáa hendur á rúsløgi hvønn dag í árinum. og er tað nakað ein "drankari" er meistari í, so er tað at skaffa sær ein javnara, og hann fæst bert tostin er nóg sterkur.

OG GEVIST so við hesum mønnum um, at matstovur skulu hava loyvi at skonkja vín til matin, meðan tey sum gera ein góðan døgverða heima mugu verða vínið fyruttan, ella fáa hendur á tí á ein flökjasligan hátt.

SMAKKAR vín afturvið dýrt-keyptum mati á matstovunum, so er tað eins gott heima. Her má í hvussu er valda líkarættur, hjá tí annars so vælgeðda miðalføroyinginum, við höttandi kolestoroltølum.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRÍDAG FØROYAR

NORÐSTØÐ

Kvinnuleyst tjóðveldi um kvinnusvikar

Fjúrthandi brúkar bæði for-siðu og baksíðu í blaðnum í gjár til at leggja eftir kvinnuligu umboðum javn-aðarfloksins og sjálvstýris-floksins, tí tær báðar, Marita Petersen og Helena Dam á Neystabø ikki greiddu atkøðu fyri einum minniluta uppskoti frá tjóðveldisflokinum í sam-bandi við pengajáttan til Kvinnusamskipan Føroya. Fjúrthandi skrivur:

Men tað, sum mest hug-stoytt var, at tvær av teim-um trimum kvinnunum á lögtingi, vildu ikki atkøða fyri tí (uppskötinum, blóm)...
...Marita Petersen, lands-stýrismáður úr javnaðar-flokinum hevur ikki sagt lögtingssessin frá sær, men hon atkøddi ikki fyri hes-

um sjálvsagða bata hjá medsyslum sínum.

Tann triðja kvinnan á lögtingi, Helena Dam á Neystabø, hirti ikki upp-skötinum so frægan sóma, at hon møtti upp í lögting-inum, tá tað var til at-kvøðugreiðslu...

...Spell, um tað júst verða hesar báðar atkøð-urnar, ið fara at mangla í, tá javnstøðulógin vónandi verður lögð fyrri tingi seinni í ár.

Nógv fyrri at hoyra loppu goygja!

Seinasta val segði veljar-in alt um, hvat hann helt um kvinnuumboðan tjóð-veldisfloksins.

Tí hevur flokkurin onga kvinnu á tingi nú.

At floksblaðið nú í ó-megd síni roynir at leggja eftir teimum kvinnum, hin-ir flokkarnir hava á tingi, sigur ikki so lítið um mur-una.

Og var tað ikki júst undir farna landsstýrinum, at

javnstøðulógin lá í djúpum skuffum í Tinganesi uttan at koma til sín rætt?

Oyggjatiðindi við sínum alment løntu blaðfólkum

Bæði á forsiðuni og í oddagrein inni í blaðnum gera Oyggjatiðindi ilt av sær, tí uppskot varð lagt fyrri tingið fríggjadagin um at hækka játtanina á lög-tingsfíggarlógini til polit-iska upplýsing.

Blaðið skrivur:

At geva bløð út í Føroy-um er ikki lætt, men um rætt verður atborið, so kann hetta lata seg gera uttan at fara í landskassan eftir pengum...

...Vit takka Finnbo-ga Arge fyrri, at hann, sum handilsmaður, ikki góðtek-ur, at politiskar handils-

fyrirtøkur, skulu hava pen-ing úr landskassanum, ser-liga tá aðrir hava prógvað at tað kann lata seg gera at reka bløð uttan.

Ja, so skuldu vit altso hoyra tað við: At Oyggja-tiðindi er eitt blað, ið er frítt fyri almennar pengar.

Hevði tað so verið satt!

Sannleikin er hinvegin, at Oyggjatiðindi er tað ein-asta av føroysku bløðun-um, ið beinleiðis hevur al-ment lønt blaðfólk.

Har situr eitt blaðfólk, ið seinastu tvey árinu hevur fingið løn sína frá Almu, har er ein alment løntur studentaskúla-lærari og so eisini ein almennastjóri.

Hví hesin seinasti altið skal á skeið niðri, tá fót-bóltsdystir eru, kundi ann-ars eisini verið áhugavert at fingið Dan Klein at greitt fólk frá.

Oyggjatiðindi skuldi verið seinast at sagt nakað, tá talan er um almennar pengar og stuðul.

Tá bilurin kemur framum alt annað

Í Dagblaðnum í gjár gremur blaðstjórnar-fulltrúin har seg um tollviðurskiptini við-víkjandi bilum. Tollin sigur hann vera ov hogan, men nú verður øðrvísi.

Hann sigur, at bilurin í Føroyum altið hevur verið mettur sum eitt statussymbol, meðan hann í øðrum vestur-londum hevur verið mettur sum eitt brúks-ting.

Tað er nú heldur ikki so lógði, at bilurin í Føroyum verður mettur sum eitt statussymbol, tí tað er hann sum al-ofast her um leiðir.

So mikið nógv verður bilurin av summum eisini mettur høgt í

metum, at m.a. ein av oddafiskum Fólka-floksins hevur viljað latið fyrirøku sína eiga bilin, meðan hann hevur sitið í Tinganesi, og hevur koyrt í og brúkt hendan sama bil.

At hesin bilur er ann-að enn eitt statussym-bol, kunnu valla tey iv-ast í, sum sóu sjón-varpssendingina um góðkenda húsakeypið.

So ójr má fyrst fara at rudda innanveggja, skal hann gera bilin til annað enn statussymbol á okkara leiðum.